

Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration
Holbergsgade 6
1057 København K

**BØRNERÅDETS KOMMENTARER TIL
FORSLAG TIL LOV OM ÆNDRING AF
UDLÆNDINGELOVEN OG
INTEGRATIONSLOVEN (ÆNDRING AF
REGLERNE OM FAMILIESAMMENFØRING
MED BØRN, SKÆRPELSE AF
BETINGELSERNE FOR
OPHOLDSTILLADELSE TIL UDENLANDSKE
RELIGIØSE FORKYNDERE MV.,
BEGRÆNSNING AF
ÆGTEFÆLLESAMMENFØRING FOR
PERSONER, DER ER DØMT FOR VOLD MOD
EN TIDLIGERE ÆGTEFÆLLE ELLER
SAMLEVER, M.V.), J.NR. 2003/4000-43**

D. 13. 02. 2004.

Børnerådet har en række kommentarer af generel og specifik karakter:

· En nedsættelse af aldersgrænsen for mindreårige børns krav på familiesammenføring forringer børns rettigheder, hvilket Børnerådet ikke kan støtte. Forslaget motiveres hovedsagelig med ønsket om at modvirke, at forældre med etnisk minoritetsbaggrund sender deres børn til såkaldt genopdragelse i hjemlandet eller at fremme, at herboende forældre ikke udsætter familiesammenføring med deres børn til sent i børnenes barndom.

Børnerådet savner dokumentation for problemets omfang, f.eks. i form af antal genopdragelsesophold og antal familiesammenføringer med 15-18 årige børn, som ikke har tilbragt dele af deres barndom i Danmark. Rådet finder det vigtigt, at der ikke sker en generel forringelse af børns rettigheder på baggrund af få enkeltsager.

Børnerådet bakker op om regeringens ønske om at modarbejde egentlige genopdragelsesrejser i familiens hjemland og især ophold, der finder sted mod barnets vilje. Modsat en vanskeliggørelse af børns tilbagevenden til Danmark efter et tvungent ophold i hjemlandet, bør disse børns muligheder for at vende tilbage styrkes. Børnerådet kan

endvidere frygte, at det foreliggende forslag kan få den utilsigtede virkning, at forældre sender yngre børn til hjemlandet for ikke efterfølgende at blive begrænset af 15 års grænsen for barnets ret til familiesammenføring.

Børnerådet anbefaler, at regeringen modarbejder genopdragelsesrejser på måder, som ikke gør børn til gidsler i spillet mellem forældres ønske om børnenes fastholdelse af de etniske rødder og det danske samfunds krav om integration. Socialministeriet har f.eks. allerede angivet nogle metoder i sin "Skrivelse om kommunernes handlemuligheder, når forældre ønsker at sende børn til opdragelse i det oprindelige hjemland" (skrivelse af 28. juli 2003). Her bygges på oplysning, dialog og rådgivning, samt økonomiske sanktionsmuligheder i form af stramning af hjemstedskriterierne for at modtage børnetilskud og børnefamilieydelse. En massiv indsats med vægt på oplysning, dialog og rådgivning bør sættes i værk m.h.p. en målrettet påvirkning af forældre indenfor de indvandrergupper, hvor disse ophold anvendes i opdragelsesøjemed. Endvidere kan information direkte til børn om problemstillingen og hvor de kan henvende sig, hvis de føler sig under trussel for at blive sendt ud af landet mod deres vilje, også virke forebyggende. Børnerådet anbefaler, at man afprøver metoder af denne karakter og vurderer resultaterne heraf før, man generelt forringer børns ret til familiesammenføring.

· Børnerådet har med tilfredshed noteret sig den markante henvisning til Børnekonventionens § 3 om hensynet til barnets tarv, som grundlag for afgørelser. Rådet er imidlertid bekymret for det grundlag, hvorpå vurderingen af barnets tarv skal foregå på. Vurderingen af et barns tarv må bygge på en række parameter, der samlet kan bidrage til et helhedssyn på barnets situation.

Det er Børnerådets holdning, at grundlaget for vurdering af barnets tarv bør bygge på børnesagkyndig faglighed. Ministeriet opfordres derfor til at inddrage børnesagkyndig faglighed i det videre arbejde med at skabe et solidt børnefagligt grundlag for den sagsbehandling, hvorigennem barnets tarv skal vurderes i forbindelse med børns ansøgning om familiesammenføring.

· I forslaget pkt. 9 indsættes en række begrænsninger i mindreåriges ret til familiesammenføring med en forælder, der bor her i landet, når barnets og en af dets forældre bor i hjemlandet eller i et 3. land. Børnerådet støtter forslaget i §9, stk. 14, hvorefter opholdstilladelse skal kunne nægtes, såfremt det åbenbart strider mod ansøgerens tarv. Børnerådet er imidlertid bekymret over den vurdering, der ifølge forslaget til §9, stk. 12, skal foregå af barnets "mulighed for at opnå en sådan tilknytning til Danmark, at der er grundlag for en vellykket integration her i landet." Det er Børnerådets opfattelse, at alene

hensynet til barnets tarv (§9, stk. 14) bør være begrænsende og ikke en række overvejelser af mere eller mindre hypotetisk karakter. I denne sammenhæng stiller rådet sig også kritisk overfor, at det forhold, at den herboende forældre alene har forældremyndigheden over ansøgeren, ikke i sig selv giver ret til opholdstilladelse. Børnerådet finder, at det er et skråplan ikke at respektere danske eller fremmede myndigheders tildeling af forældremyndighed og forældres muligheden for at udøve den i dagligdagen. Børnerådet ser heri en svækkelse af børns muligheder for at modtage den beskyttelse, forsørgelse og omsorg der typisk ligger i forældremyndighedsindehaverens forpligtigelse.

· Lovforslagets § 1 nr. 6: 10-årig karensperiode for ægtefællesammenføring, når den herboende ægtefælle er dømt for vold mod en tidligere ægtefælle eller samlever.

Børnerådet anbefaler at karensperioden også træder i kraft ved dom for seksuelle overgreb, vold m.m. mod fælles – eller særbørn.

Rådet kan i den sammenhæng henvise til undersøgelsen "5230 BØRN på krisecenter – en deskriptiv undersøgelse" lavet af "Formidlingscentret for socialt arbejde" der blandt andet viser, at 34,2 % af de indflytninger, der er på kvindekrisecentrene udgør børn fra etniske minoriteter og 24.6 % af børnene er selv ofre for vold.

Med venlig hilsen

Klaus Wilmann, formand for Børnerådet

Bente Ingvarsen, sekretariatschef